

Ἡ ἀρίστη κολυμβήτρια τοῦ κόσμου. Ἡ δεσποινὶς Ἄννα Johnson ἐκ Λονδίνου, ἡλικίας μόλις 19 ἐτῶν, ἐπεδείξατο ἐσχάτως τὴν ἐν τῇ κολυμβητικῇ τέχνῃ δεινότητα αὐτῆς ἐνώπιον μεγάλου πλήθους θεατῶν παρὰ τῷ Blackpool North Pier. Τὸν πλείστον θαυμασμὸν παρήγαγεν ἡ ἐπὶ 9 πρωτόλεπτα καὶ 10 δευτερόλεπτα διαμονὴ αὐτῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο μένει μέχρι τοῦ νῦν ἀνυπέβλητον. Ἡ περίφημος κολυμβήτρια Mis Lurline, ἥτις πρὸ τινῶν ἐτῶν εἶχε δώση ὁμοίαν ἐπιδεικτικὴν τῆς ἱκανότητος αὐτῆς παράστασιν ἐν Λονδίῳ, διέμεινεν ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἐπὶ 2 πρωτόλ. καὶ 51¼ δευτερόλ., οὕτως ὥστε ἡ δεσποινὶς Johnson ὑπερέβαλεν αὐτὴν κατὰ 18¼ δευτερόλεπτα.

Ἰδιοτροπία ἱατροῦ. Διὰ παραδόξου ἰδέας εἶχεν ὁ ἐν ἔτει 1837 ἀποθανὼν ἐν Παρισίῳ εἰδικὸς ἱατρὸς Δρ. Alibert, διάσημος διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν θεραπείαν τοῦ τῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος καὶ τὴν σοφὴν πραγματείαν του „Ψυχολογία τῶν παθῶν, ἥτοι τῶν ψυχικῶν ταραχῶν“. Πρὸ πάντων εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον ἦτο ἐκτάκτως ἀρεστὸς καὶ προσφιλεὶς διὰ τὴν ἱκανότητά του οὐ μόνον ἐν τῷ θεραπεύειν τὰ νοσήματα τοῦ δέρματος ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ διατηρεῖν τὸ εὐχρουν καὶ τὴν δροσερότητα τῆς ἐπιδερμίδος. Ἀπὸ τῆς ἐν Austerlitz μάχης καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τριάκοντα ἐξ ἔτη κατῴκει ὁ Alibert ἐν τῷ αὐτῷ πάντοτε δωματίῳ, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδέποτε ἐπέτρεψε νὰ καθαρισθῶσι τὰ ἐπιπλα τοῦ δωματίου του ἀπὸ τοῦ κοινοροῦ, διότι ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ ἀπαξ ἐπὶ τῶν ἐπιπλῶν ἐπικαθίστασα κόνις δὲν βλάπτει καθόλου, ἐνθὺ τὰ εἰς τὸν ἀέρα ἰπτάμενα μέρια τοῦ κοινοροῦ ἐπενεργοῦσιν ἐπιβλαβῶς εἰς τοὺς πνεύμονας, εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς τὴν ἀκοήν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐπιδερμίδα. Εἰς τὸ δωμάτιόν του λοιπὸν εὐρίσκειτο πολυετὴς κόνις διαφόρων ἐποχῶν, τῆς ἐπαναστάσεως, τῆς αὐτοκρατορίας, τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Βουρβωνῶν καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἰουλίου. Ἄλλως τε ὁ Alibert ἦτο ζωντανὴ ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τῶν περὶ κοινοροῦ ἰδεῶν του, διότι ἡ χροιά τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν του ἦτο θαυμασία, τὸ δέρμα του δὲ εὐκαμπτον καὶ μαλακὸν ὡς βελούδον. Ὅσαίς ἔλουε τὸ σῶμά του, ἐκράτει τεταμένης τὰς χεῖράς του ἐκτὸς τοῦ λουτήρου, ὅπως μὴ σκληρυνθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἦσαν δὲ αἱ χεῖρές του τόσον τρυφεραί, λευκαὶ καὶ μικραί, ὥστε ἐξηλεύοντο ὑπὸ πολλῶν ὠραίων γυναικῶν, ἂν καὶ ἦσαν πάντοτε ἀνιπτοι. Ἡ Κυρία Στάελ εἶπέ ποτε περὶ αὐτοῦ: „Θὰ τὸν ἐσφιγγον εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ τὸν ἐγγίσω.“

Οἱ ἐπαίται ἐν Ῥωσίᾳ. Τὸ πλῆθος τῶν ἐν Ῥωσίᾳ ἐπαϊτῶν λαμβάνει γιγαντιαίας διαστάσεις. Ἐπὶ τοῦ παρόντος προεδιορίσθη στατιστικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπαϊτῶν εἰς 54 κυβερνεῖα 9 περιοχὰς καὶ 8 πόλεις. Εἰς τὰ μέρη ταῦτα εὐρέθησαν ἐν συνόλῳ 293,445 ἐπαίται, ἐξ ὧν 3235 εἶναι εὐγενεῖς, 3491 κληρικοί, 20 ἔμποροι 43,434 κάτοικοι μικρῶν πόλεων, 181,932 χωρικοὶ 11,345 ἐκ στρατιωτικῶν οἰκογενειῶν καταγόμενοι, καὶ 35,039 διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Τοὺς πλείστους ἐπαίτας ἔχει ἡ πόλις Μόσχα (26,000), τοὺς δὲ ὀλιγίστους ἡ Σεβαστόπολις, ἐνθα ὡς λέγεται οὐδεὶς ἐπαίτης ὑπάρχει. Ἐκ τῶν κυβερνεῶν τὰ ἔχοντα τοὺς πλείστους ἐπαίτας εἶναι τὰ ἑξῆς: ἡ Λιβλανδία (16,000), Κουρλάνδη καὶ Μόσχα (ἀνὰ 15,000), Βαρσοβία (14,000), Νίζνυ-Νόβγοροδ καὶ Βιάτκα (ἀνὰ 10,000). Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Ῥωσίᾳ ἐπαϊτῶν ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν εἰς ἡμισὺ ἑκατομμύριον.

Ἡ ἀγωγή τῶν αὐτοκρατορικῶν πριγκίπων τῆς Σινικῆς εἶνε ἀπὸ τῆς τρυφερωτάτης αὐτῶν ἡλικίας ἀσθηροτάτη. Οἱ πριγκίποις ἐγείρονται καθ' ἑκάστην περὶ τὴν 4 ὥραν τῆς πρωΐας, τὸ δὲ πρῶτον αὐτῶν μάθημα εἶνε ἡ σινικὴ φιλολογία, τὴν ὁποίαν διδάσκονται ὑπὸ τοῦ μόνου αὐτῶν ἀδελφου, φέροντος τὸν τίτλον „Σίφο“. Ὁ διδάσκαλος οὗτος, ἔμα ὡς ἴδη εἰσερχόμενον τὸν αὐτοκρατορικὸν μαθητὴν του, ἀνίσταται ἀπὸ τῆς ἑδρας καὶ περιμένει ὄρθιος μέχρις οὗ ὁ πριγκίψ πρῶτος ὑποκλιθῆ, εἶτα δὲ ἀνθυποκλίνεται καὶ αὐτὸς εἰς τὸν μαθητὴν του. Ὁ διδάσκαλος λαμβάνει τὴν τιμητικὴν θέσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διδασκαλίας. Ὅταν τελειώσῃ ἡ παράδοσις, ὁ μαθητὴς παραδίδεται εἰς τὴν κατ' ἰδίαν μελέτην πρὸς ἐκμάθησιν τοῦ μαθήματος, εἶτα δὲ ἐπιστρέφει εἰς τὴν θέσιν του,

καταθέτει τὸ βιβλίον του παρὰ τῷ διδασκάλῳ καὶ ἀπαγγέλλει ἐκ μνήμης τὸ θέμα του. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ πριγκίψ δὲν ἔμαθε καλῶς τὸ μάθημά του, ὁ διδάσκαλος διατάσσει τινὰ τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸν εὐνοῦχον νὰ φέρῃ τὴν βιβλίον καὶ προετοιμάζεται νὰ δώσῃ μικρὰν τιμωρίαν, οὐχὶ ὅμως εἰς αὐτὸν τὸν πριγκίπα. Ἐκαστος πριγκίψ περιστοιχίζεται ὑπὸ ὀκτὼ συμμαθητῶν του, ὀνομαζομένων „Χα-χα-τσου“, οἵτινες μελετῶσι τὰ αὐτὰ μαθήματα μετὰ τοῦ κυρίου των. Ὅταν λοιπὸν ὁ διδάσκαλος θέλῃ νὰ τιμωρήσῃ τὸν αὐτοκρατορικὸν μαθητὴν του, βραβδίζει ἀντ' αὐτοῦ τοὺς συμμαθητὰς του τούτους, τοὺς ὁποίους ὅμως καὶ ἐπαινεῖ ἡ ἀνταμείβει διὰ βραβείων, ὅταν ὁ πριγκίψ ἔμαθε καλῶς τὸ θέμα του. Ἐάν ὅμως ἡ ἀμέλεια τοῦ πριγκίπου ὑπερβῆ τὰ ὅρια, τότε τὸ τελευταῖον καταφύγιον τοῦ διδασκάλου εἶναι νὰ παραπέμψῃ αὐτὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις διατάσσει τότε εὐνοῦχον τινὰ νὰ κινήσῃ τὰς παρεῖας τοῦ ἀμελοῦς μαθητοῦ. Τὸ κινεζικὸν μάθημα διαρκεῖ δύο ὥρας, εἶτα δὲ ἐπακολουθοῦσιν ἐκδέσεις ἰδεῶν ἐν τῇ μαντουρικῇ καὶ μογγολικῇ γλώσσῃ. Οἱ διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι διδάσκουσι τὰ μαθήματα ταῦτα, δὲν ἀπολαύουσι τοσοῦτων τιμῶν, ὅσων ὁ πρῶτος διδάσκαλος τῆς σινικῆς φιλολογίας. Διὰ τοῦτο, ὅταν ἴδωσι προσερχόμενον τὸν αὐτοκρατορικὸν αὐτῶν μαθητὴν, σπεύδουσι πρὸς προϋπάντησιν αὐτοῦ μέχρι τῆς θύρας τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ὑποκλίνονται πρῶτον ἐνώπιον τοῦ πριγκίπου. Μετὰ ταῦτα διδάσκονται μαθήματα μαντουρικῆς, μογγολικῆς καὶ ταγγουτικῆς γλώσσας καὶ ἄλλων ἐγγχωρίων κινεζικῶν διαλέκτων. — Μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων τούτων ἐπακολουθοῦσιν αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις, ἥτοι γυμναστικὴ, ἵππασία, τοξευτικὴ κτλ., ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ὀδηγίαν πολλῶν εἰδικῶν διδασκάλων. Οὕτως ὥστε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι ἠναγκασμένοι οἱ πριγκίπτες νὰ ἀσκῶνται πνευματικῶς καὶ σωματικῶς, μόλις δὲ κατὰ μικρὰ τινα διαλείμματα λαμβάνουσι καιρὸν νὰ φάγωσιν ὄρθιοι ὀλίγον φαγητόν, οὐδέποτε δὲ παρὰ τῆς τραπεζῆς. Τὸ ἑσπέρας κατακλίνονται λίαν ἐνωρίς.

Τὰ σαρκοφάγα φυτὰ, ὡς βοηθητικὰ τῆς πέψεως. Ὅτε ὁ Δαρβίνος ἐν ἔτει 1875 ἐδημοσίευσεν τὸ περίφημον ἔργον του περὶ τῶν „ἐντομοβόρων φυτῶν“, οὐδεὶς ἐνόμιζεν ὅτι ἡ παράδοξις αὐτῆ ἀνακάλυψις ἡδύνατο νὰ ἔχῃ καὶ πρακτικὴν ὠφέλειαν. Ἐκτοτε ἀνεκαλύφθησαν περὶ τὰ 500 εἶδη ἐντομοβόρων φυτῶν, ἐν ἐκ τῶν ὁποίων ἐσχάτως προσελήφθη καὶ ἐν τῇ ἱατρικῇ, ὡς ὑποβοηθητικὸν τῆς πέψεως μέσον.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι αἱ λευκιματοῦχοι οὐσίαι, ὅπως ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὸ ἡμέτερον σῶμα, πρέπει πρότερον νὰ πεφθῶσιν. Ἡ λειτουργία αὕτη ἐτελεῖται κατὰ πρῶτιστον λόγον ὑπὸ τοῦ στομάχου, ἐκκρίνοντος ὠρισμένα τινα ὑγρά, διὰ τῶν ὁποίων μέγα μέρος τῆς προσληφθείσης τροφῆς διαλύεται καὶ μετασχηματίζεται εἰς χυλόν. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐγένοντο προσπάθειαι πρὸς τεχνητὴν σκευασίαν τοιοῦτων χυλῶν δι' ἀρρώστους, τῶν ὁποίων ἡ στέμναχος εἶνε πολὺ ἐξηθενωμένος καὶ δὲν δύναται νὰ διαλύσῃ μόνος τὴν τροφήν εἰς χυλόν. Μεταξὺ τῶν πολλῶν μέσων, τῶν ὁποίων ἐγένετο χρῆσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐδοκιμάσθη ἐσχάτως καὶ ὁ χυμὸς ἐνὸς τῶν ἐντομοβόρων φυτῶν, γνωστοῦ ἐν τῇ βοτανικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Carica Papaya* καὶ φουομένου ἐν ταῖς χώραις τῶν τροπικῶν. Ὁ χυμὸς τοῦ φυτοῦ τούτου ἔχει τοσαύτην πεπτικὴν δύναμιν, ὥστε ἐν γραμμάριον αὐτοῦ δύναται νὰ διαλύσῃ ἐντελῶς 3 χιλιόγραμμα κρέατος. Ὁ ἐκ τοῦ χυμοῦ τούτου κατασκευασθεὶς χυλὸς εἶνε, κατὰ τὰς διαβηβασιώσεις τοῦ Δρ. C. Rügger, ὁ ἀριστος τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντων.

Ἀύξησις τῆς ἀξίας τοῦ σιδήρου διὰ τῆς ἐργασίας. Ἐν χιλιόγραμμον λεπτοῦ ἀκατεργάστου σιδήρου στοιχίζει 8½ λεπτά (ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου). Ἐν χιλιόγραμμον σύρματος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σιδήρου πρὸς κατασκευὴν βραπτικῶν βελονῶν στοιχίζει 12½ λεπτά. Ἐν χιλιόγραμμον τοιοῦτων βελονῶν 1½ εἶνε 6 φράγκα. Ἐν χιλιόγραμμον σύρματος πρῶτης ποιότητος πρὸς κατασκευὴν ἀγκυστῶν ἔχει ἀξίαν 8 περίπου φράγκων, τὰ δὲ ἀγκυστὰ ταῦτα πωλοῦνται ἀντὶ 375 φράγκων τὸ χιλιόγραμμον.

Τὸ λεπτότατον σχῆμα τοῦ σιδήρου ἐν τῷ ἔμπορίῳ εἶναι τὰ χαλύβδινα καὶ λεπτεπίλεπτα τῶν ὠρολογίων ἐλατήρια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 10,000 φρ. τὸ χιλιόγραμμον. Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι διὰ τῆς κατεργασίας ἡ ἀξία τοῦ σιδήρου δύναται νὰ ὑπερβῆ καὶ αὐτὴν τὴν ἀξίαν τοῦ χρυσοῦ.